

นายกเลิกมาทำงานจริงหรือเปล่า

สมาชิกสภาเทศบาลอยากจะขอตรวจสอบว่า นายกเทศมนตรียื่นใบลาอย่างถูกต้องหรือไม่ จะขอข้อมูล การปฏิบัติงานได้หรือเปล่า มาติดตามกันครับ

นายตรวจสอบ เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการลา ของนายกเทศมนตรีช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ ว่าเป็นไปตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ จึงมีหนังสือถึง เทศบาลตำบลขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ ๑) ใบอนุมัติการลาป่วยของนายกเทศมนตรีจากนายอำเภอ ๒) รายการบันทึกการมาปฏิบัติงานในสมุดลงเวลาทำงานของนายกเทศมนตรี ๓) รายงานการประชุมสภาเทศบาล ตำบลตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ถึงปี ๒๕๖๓ เทศบาลตำบลแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ โดยให้ เหตุผลว่า รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รายการที่ ๒ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙ (๑) – (๘) ถือว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ สำหรับรายการที่ ๓ เป็นข้อมูล ข่าวสารที่ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๑) จึงให้นายตรวจสอบเข้าติดต่อขอรับเอกสารได้ นายตรวจสอบจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการและการบริหารงานบุคคลของเทศบาลตำบลที่ต้อง โปร่งใสตรวจสอบได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ หน่วยงานไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณา และให้หน่วยงาน ดำเนินการตามเจตนาที่ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ต่อไป

เรื่องนี้ หน่วยงานของรัฐสามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานการพิจารณาเรื่องบันทึกเวลาปฏิบัติราชการ และเอกสารการลาได้ครับ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๕๖/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอชื่อคนร้องเรียนหน่อย

ร้านนวดเพื่อสุขภาพถูกมือดีกลั่นแกล้งร้องเรียนว่าค่าประเมินร้านถูกตรวจสอบแล้วไม่เป็นความจริง เสียชื่อเสียง เจอพิษโควิดเข้าไปอีก ต้องปิดร้าน เจ้าของร้านอยากจะฟ้องร้องคนที่กลั่นแกล้ง จะขอข้อมูลอะไรได้บ้าง

นางสปา เจ้าของร้านนวดเพื่อสุขภาพแห่งหนึ่ง เพิ่งเปิดร้านเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๓ ถูกบุคคลลึกลับ ใช้นามแฝงร้องเรียนผ่านช่องทางสายด่วนกับหน่วยงาน A ว่า ร้านแห่งนี้มีการค้าประเวณีมากกว่า ๑๐ ปี หน่วยงาน A จึงแจ้งให้จังหวัดเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ไม่เป็นความจริงตามที่มีการร้องเรียน นางสปาเห็นว่า ผู้ร้องเรียน มีเจตนากลั่นแกล้งให้ร้านได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง พนักงานนวดลาออกเพราะเกิดความกลัว ปัจจุบันร้านปิด ทำการตามคำสั่งของจังหวัดเนื่องจากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ นางสปา จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ร้องเรียน เพื่อนำไปฟ้องร้อง ดำเนินคดี หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องแจ้ง เบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย การเปิดเผยข้อมูลผู้ร้องเรียนอาจเกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ ผู้ร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางสปาจึงอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและเบอร์ โทรศัพท์ของผู้ร้องเรียน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามเรื่องร้องเรียนว่ามีการ กระทำผิดกฎหมายหรือไม่ หากตรวจสอบพบว่ามีการกระทำความผิดก็จะต้องดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ประกอบกับผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ผู้ร้องเรียนอาจทำให้ต่อไปจะไม่มีผู้ใด กล้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายแก่ทางราชการ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติเดียวกัน แต่จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน ปรากฏเพียงนามแฝงในการร้องเรียน และ ไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยนามแฝงดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกำหนดชั้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ จึงเห็นควรให้เปิดเผยนามแฝงผู้ร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดหมายเลขโทรศัพท์เพราะจะเป็นการรุกราน ลิขสิทธิ์ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

เรื่องนี้ เป็นหลักการคุ้มครองข้อมูลผู้ร้องเรียน ผู้ให้เบาะแสการกระทำผิดกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐ ต้องให้ความคุ้มครองครับ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๖๓/๒๕๖๓) นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ปลดผมจากตำแหน่งทำไม

คุณบดีมหาวิทยาลัยใกล้จะเกษียณอายุราชการอยู่แล้ว มีคำสั่งปลดจากตำแหน่งแบบฟ้าผ่า ก็ต้องขอดู เหตุผลการปลดให้หายข้องใจเสียหน่อย จะทำได้หรือเปล่า

นายปวฉจิต เป็นคนบดีในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ใกล้จะเกษียณอายุราชการอีกแค่ ๑๖ เดือน จู่ ๆ มหาวิทยาลัยมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ให้พ้นจากตำแหน่ง นายปวฉจิตจึงมีหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยขอข้อมูลข่าวสารการประชุมสภามหาวิทยาลัย จำนวน ๕ ครั้ง ประกอบด้วย รายงานการประชุมและ เทปบันทึกเสียงการประชุมในวาระที่เกี่ยวกับนายปวฉจิต มหาวิทยาลัยแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด โดยให้เหตุผลว่า ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมีมติไม่อนุญาตให้เอกสารต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับมติเพิกถอนนายปวฉจิต เว้นแต่ มีคำสั่งศาลออกหมายเรียกขอเอกสารมายังสภามหาวิทยาลัย นายปวฉจิตจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า บันทึกเสียงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นเพียงเครื่องมือในการช่วยบันทึกเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการจัดทำรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เป็นประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง เนื่องจากเป็นผู้ถูกเพิกถอนตำแหน่งจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเปิดเผยรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเฉพาะระเบียบวาระที่พิจารณาเพิกถอนผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๖๕/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ตัดแปลงอาคารตรงกับใบอนุญาตหรือเปล่า

เรื่องนี้เป็นข้อพิพาทระหว่างเจ้าของอาคารข้างเคียงกัน ก็เลยมีการร้องเรียนว่าอีกฝ่ายตัดแปลงอาคาร โดยไม่มีการขออนุญาตและมีการยื่นขอใบอนุญาตย้อนหลังจนได้รับใบอนุญาตถูกต้อง เลยต้องขอตรวจสอบ ใบอนุญาตกับแบบแปลนเสียหน่อย

นายซ่องใจ เจ้าของอาคาร A เป็นลักษณะอาคาร ๓ ชั้น ๕ คูหา เห็นว่า อาคาร B ซึ่งเป็นอาคาร ข้างเคียงลักษณะเดียวกัน มีการตัดแปลงอาคารด้านหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาตและภายหลังมีการยื่นขอใบอนุญาต ย้อนหลัง จนได้รับอนุญาตตัดแปลงอาคารจากเทศบาล แต่สิ่งที่ตัดแปลงก่อนหน้าไม่ตรงกับแบบแปลนที่ได้รับ อนุญาต นายซ่องใจจึงร้องเรียนต่อเทศบาลให้บังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องต่อไป แต่นายซ่องใจมีเหตุขัดแย้งกับนาย ซ่องจิต เจ้าของอาคาร C ซึ่งก็เป็นอาคารข้างเคียงที่ทำการตัดแปลงด้านหน้าอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตและขอ อนุญาตย้อนหลังเหมือนอาคาร B นายซ่องใจจึงมีหนังสือถึงเทศบาลขอข้อมูลข่าวสารของอาคาร C จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) สำเนาใบอนุญาตตัดแปลงอาคาร ๒) สำเนาแบบแปลนอาคารส่วนตัดแปลง เทศบาลแจ้งเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า แบบแปลนอาคาร ภายในเป็นที่พักอาศัยส่วนบุคคล เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๗ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลใดให้แจ้งผู้นั้นเสนอคำ คัดค้านภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง นายซ่องใจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า แบบแปลนอาคารส่วนตัดแปลงเป็น ข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคารตาม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารที่ผู้ขออนุญาตต้องยื่นประกอบการขออนุญาต ต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการตรวจสอบถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาล จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยแบบแปลนอาคารส่วน ตัดแปลงให้ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ลายมือชื่อ เพราะจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๕๗/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ถึงไม่เกี่ยวข้องก็อยากจะรู้

คนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการแข่งขันเข้าสู่ตำแหน่ง แต่มีข้อสงสัยว่าหน่วยงานมีการพิจารณาคัดเลือกอย่างไร โปร่งใสหรือไม่ จะขอตรวจสอบข้อมูลได้หรือไม่ มาดูว่าจะตัดสินเรื่องนี้ยังไง

นาง A เป็นข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดหน่วยงาน ก มีหนังสือถึงหน่วยงาน ก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อย้ายและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่ม/หน่วย ในหน่วยงาน ก จำนวน ๕ รายการ คือ (๑) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกผู้อำนวยการหน่วยระหว่างนาง A กับนาง B (๒) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ระหว่าง นาง C กับนาง D (๓) ข้อมูลคะแนนการประเมินส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ ของกรรมการทุกราย รวมทั้งเอกสารประกอบการให้คะแนน ทั้งของนาง A กับนาง B (๔) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (๕) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ระหว่าง นาง E กับนาง F เพื่อตรวจสอบว่าการประเมินเป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมและปราศจากอคติ หน่วยงาน ก แจ้งนาง A ว่า เปิดเผยรายการที่ ๑ ให้แล้ว ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ บางส่วน และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า นาง A ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน และอาจมีผลกระทบต่อกรรมการผู้ประเมิน นาง A จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับองค์ประกอบ คุณสมบัติ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินฯ แม้ผู้อุทธรณ์จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ข้อกล่าวอ้างนี้มีใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ประกอบกับมีเหตุที่ทำให้ผู้อุทธรณ์อาจเคลือบแคลงสงสัยเกี่ยวกับการประเมินว่า เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมหรือตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากการประเมินจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ได้รับคัดเลือก ส่วนรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ระบุว่า อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นการขอข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่อาจเข้าใจได้ตามสมควรว่า หมายถึงข้อมูลใด ถือว่า มิได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

เรื่องนี้ที่น่าสนใจทั้งในแง่ของกรณีและผู้ขอข้อมูลข่าวสารไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ขอ และกรณี que คำขอข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจนครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากจะไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๓๔๕/๒๕๖๓) นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”